

Deník účastníka soutěže FDI MOOT 2016

Jana Havlíčková

Únor: Na nástěnkách na fakultě vidím letáček lákající studenty do týmu na Foreign Direct Investment Moot. Má jít o mezinárodní soutěž zabývající se přímými zahraničními investicemi a jejich ochranou, které se tým Masarykovy univerzity účastnil již šestkrát. Mooty mě vždycky lákaly, přesto jsem se ještě nikdy žádného neúčastnila a vzhledem k tomu, že jsem ve čtvrtém ročníku, může to být moje poslední šance. Čtu proto dál. Požadavky jsou jasné – výborná znalost angličtiny a schopnost intenzivně a neustále se připravovat. Text dokonce obsahuje upozornění, že příprava bude náročná, neboť nejdříve je zapotřebí zpracovat písemné podání a poté se připravovat na ústní kola soutěže. Pro účast ve výběrovém řízení máme zpracovat krátký (snad) úkol týkající se problematiky soutěže, to může být docela nepříjemné. Zároveň ale plakátek láká na účast na světovém finále v Buenos Aires. Tato informace dočasně zatemňuje můj mozek nadšeného španělštináře a já rychle posílám e-mail se žádostí o zaslání zadání.

Březen: Nevím, jak jsou na tom náhodní čtenáři tohoto deníku, ale investiční arbitráž a ochrana mezinárodních investic nejsou pojmy, které se v mém slovníku běžně vyskytují (minimálně do února se nevyskytovaly). Proto se na pár dní stěhuji do knihovny, zjišťuji, co vůbec přímé zahraniční investice jsou, a pracuji na požadovaném úkolu. Po nějaké době od odevzdání přichází od kouče týmu, Martina Švece, pozvání na ústní pohovor. Moc otázek na investice naštěstí nekladli. Slíbili, že se ozvou.

Duben: Znáte to, když sedíte v šalině, přijde zpráva nebo e-mail, vy si to přečtete a máte velkou radost a uvědomíte si, že se trochu hloupě usmíváte? Vzali mě do týmu na FDI! Jdu tedy na první sraz s koučem a poprvé se setkávám s případem, který mě bude až do listopadu provázet všude. Investor, pan Peter Explosive ze státu A koupil továrnu na zbraně ve státě B, jenže státem B mu po několika letech byla továrna údajně vyvlastněna rozhodnutím reagujícím na vojenskou anexi, do které pan Explosive dodával zbraně. Úkolem našeho týmu je zastupovat jak claimanta (investor), tak respondentu (stát), připravit za každou stranu zhruba padesátistránkové písemné podání v angličtině a poté se připravit na ústní část soutěže vrcholící světovým finále v Argentině.

Květen: Dostala jsem na starosti merita za investora. Ve volném čase si čtu články o vyvlastnění v mezinárodním investičním právu. Ničemu nerozumím. Radím se s taťkou. Ne, není právník. Ano, chápe ty investice lépe, než já. Postupně se seznamuji s týmem, z loňska v něm pokračují Verča Zhejbalová a Martin Nováček a letošními nováčky jsou kromě mě ještě Martin Březina a David Sýkora.

Červen: Je zkouškové, přesto se tým v různých velikých skupinkách pořád schází. Studujeme případ, pokoušíme se ho pochopit, objevujeme chytáky, které tvůrci nastražili a hlavně vymýšlíme argumenty za obě strany.

Červenec: Investice prázdniny nemají. Ne, všeho s mírou. Každý si pracuje na svých podkladech sám. Kouč by rád viděl nějaké výsledky mé práce. Hm... Začínám být nervózní. Bráchové se mi smějí, že musím o prázdninách dělat věci do školy. Nakonec přece jen něco sepišuji, vyvlastňování mě začíná bavit.

Srpen: Část týmu jede na předkolo do Keni. Mám tábor a nestíhám, zůstávám v Česku. Ostatní si kromě zážitků a vzpomínek na Afriku dováží i nové nápady, jak k problému přistupovat. Píše mi kouč, který nikdy nespí. Je zapotřebí pracovat na memorandu, protože v půlce září tuto písemnou část odevzdáváme.

Září: Píšu. Vždycky vytvořím tak tři řádky textu a čtyři smažu. Nakonec je z toho překvapivě docela srozumitelný text, který má (prý) hlavu a patu. Proč se dvě z mých kamarádek rozhodly vdávat zrovna v září? Ze svatby odbíhám dopisovat... Všichni sdílíme naše části a navzájem si je kontrolujeme, ať už po stránce argumentační nebo jazykové. Poslední dny před odevzdáním jsou pro některé hodně náročné, ale nakonec jsou ty dvě miminka na světě a v pořádku odeslaná organizátorům. Na týden vydechneme.

Říjen: První víkend se scházíme na soustředění v Brně. Pracuje se na projevech pro ústní kolo soutěže. Každý máme dvacet minut, ve kterých je zapotřebí oslnit rozhodce. Tak jo. Třetí víkend trávíme na pre-mootu v Budapešti a čtvrtý ve Varšavě. Seznamujeme se s jinými týmy, máme šanci naše projevy každý čtyřikrát vyzkoušet před rozhodci, kteří většinou přichází s užitečnou zpětnou vazbou. Pořád přepisuju projev. Moje rodina, spolubydílci a kamarádi vědí, že mě pravděpodobně nezastihnou doma. Myslím pořád na soutěž, při jízdách šalinou si opakuju řeč. Poslední říjnový víkend vítám státní svátek. Opouštím Brno a jedu se domů s balit, protože v sobotu letíme do Argentiny!

Listopad, Buenos Aires: Jsme tu, rozlámaní z letadla a příšerně unavení. První dva dny dospíváme a poznáváme město, potom už je zapotřebí zase trochu pracovat na projevech. Nálada je dobrá, ale nervozita stoupá, spolu s námi je tu 52 týmů z celého světa, osudy všech ale leží v rukou rozhodců a advokátů, kteří po dobu soutěže tvoří tříčlenné tribunály a hodnotí naše snažení. První den soutěže se nám s Martinem docela daří proti Angličanům. Druhý den dopoledne jdou na řadu Verča s Davidem a rvou se statečně. Odpoledne opět nastává čas pro mě a Martina, Indky se ukazují být náročnějším soupeřem než předchozí tým, ale náš výkon je také lepší, než předtím. Rozhodně se nemáme za co stydět. Třetí den soutěže jdou do ringu opět Verča s Davidem. Hodně se jim daří, domů přichází nadšení. Přesto, na odpoledním vyhlášení zjišťujeme, že náš tým Tanaka do odpoledního osmifinále nepostupuje. Nebudu předstírat, že nám to není líto. Přípravě jsme věnovali spoustu času a teď v soutěži končíme. Stejně, po potřebném krátkém odpočinku pořádně oslavujeme, protože jsme neudělali ostudu, překonali sami sebe a taky proto, že nám konečně spadl ze srdce kámen jménem FDI. Další den jdeme s úsměvem na finálové utkání našich francouzských přátel a jejich vítězství nás (věřím, že mluvím za všechny) opravdu těší.

Listopad, Brno: Návrat do reality je poněkud drsný. Zjišťuji, že mi chybí řešit problémy našeho investora, předvádění projevu v koupelně před zrcadlem, diskuze o testu proporcionality, argentinské slunce a nejvíc náš tým. Nečekala jsem to, ale kromě prohloubení znalostí mezinárodního práva, zkušeností s psaním a prezentováním argumentů, srovnání se se studenty zahraničních univerzit a snad trochy sebevědomí (alespoň šikovně předstíraného) mi tato soutěž dala především možnost poznat pět skvělých lidí, o kterých teď po několika měsících společné práce nemluví jako o spoluhráčích, ale jako o přátelích.